

sekkel halálos rettegéssel töltötte el, már csak amiatt is, mert ezek nyíltan társadalmi változtatásokra készülődtek.

Imrédy a hatalomban

Az is a magyar história iróniája címszó alá tartozik, hogy liberális és Nyugat-barát beállítottsága miatt választották meg 1938. május 14-én azt az Imrédy Bélát, aki a negyvenes évek elején kivívta a nácik legteljesebb elismerését. Imrédy mélyen hívő katolikus volt, a pénz- és bankügyek kiváló szakértőjeként ismerték, és az általában elterjedt vélekedés szerint politikai meggyőződésében az angolok felé hajlott. Első hivatali ténykedései alátámasztani látszottak a róla kialakított képet. Kormányának összetételét is ilyen bizonyítéknak tekintették.²² Politikai beköszöntője az idők szellemét tükrözte. „Keresztény nemzeti” irányvonalat hirdetett meg, és két nagy eszmét állított előtérbe: „szociális igazságot és népi-nemzeti egységet.”

A nagybirtokos-tőkés uralkodó csoport elsődrendű célja abban állt, hogy az állam és a hagyományos társadalmi rend érintetlenül megőrződjék. Imrédy ennek az óhajnak megfelelően azzal kezdte kormányzati munkáját, hogy erőteljes intézkedéseket tett a szélsőjobboldal megfékezésére. Kezdeményezésére született meg a 3400-as kormányrendelet, amely megtiltotta, hogy államhivatalnok politikai párt tagja legyen. Főként azokat a köztisztviselőket és katonatiszteket akarták ezzel kordában tartani, akik a jobboldali szélsőségekkel rokonszenveztek. A rendelet megjelenése után nem sokkal sort kerítettek arra, hogy megrendszabályozzák a sajtót,²³ mégpedig abban az értelemben, hogy meggátolják annak a Szálasi Ferencnek lázító tevékenységét, aki ekkor már nemcsak szimbóluma volt az ország szélsőjobboldali mozgolódásainak, de egyúttal a katalizátora is. 1938-ban a nyilasok tevékenysége különösen megélénkült. Vad sajtóhadjáratba kezdtek a zsidók ellen, s a nagyvárosokat valószínűleg elárasztották propagandájuk termékeivel. A kormányzót és a kormányt kiváltképpen az a röplap háborította föl és hozta ki a béketűrésből, amelynek az egyik oldalán az ismert „Éljen soká Szálasi!” jelszó volt olvasható, a másik oldalán pedig az állt, hogy „Ki Rebekával a Várból!” Ezt úgy fogták föl, mint burkolt célzást a kormányzó feleségére, akiről a nyilasok azt híresztelték, és állítólag nem is minden alap nélkül, hogy némi zsidó vér folyik az ereiben. Bár személy szerint Szálásinak nem volt köze ehhez a röplaphoz, mégis többrendbeli vádakkal bíróság elé került, és felforgató tevékenységéért 1938. július 7-én háromévi kényszermunkára ítélték, öt évre pedig eltöltötték polgári jogainak gyakorlásától. Bebörtönzése magától értetődően nem hervasztotta el az egyre virágzóbb nyilas-